

Aan alle fracties in de
gemeenteraad van Dalftsen,

Dalftsen, 29 november 2012.

Geachte dames en heren,

Zeer tegen mijn gewoonte in richt ik mij tot u als oud wethouder van de gemeente Dalftsen. Aanleiding is de discussie over het al dan niet toelaten van campers op het grondgebied van de gemeente.

Het gaat mij niet zozeer om de overnachtingsmogelijkheid voor mensen met een camper. De Nederlandse Kampeerauto Club is een bekwame pleitbezorger voor deze doelgroep. De pijn zit bij mij in het imago van Dalftsen en het Vechtdal in de recreatiewereld.

Vrijwel direct nadat ik in 1986 wethouder werd heb ik veel tijd en energie gestoken in het ontwikkelen van de Vechtdalfilosofie. Nu bestaat er een vrij algemeen gedragen gevoel voor het merk Vechtdal maar 25 jaar geleden was het nog ieder voor zich in het Vechtdal. In mijn visie was en is het Vechtdal 'de Dordogne van het Noorden', een motto dat destijds tot in de NRC werd overgenomen. In deze filosofie is het Vechtlandschap van (Duitse) bron tot mond één toeristisch-economische eenheid, goed voor veel recreatiemogelijkheden en verdien capaciteit.

In dat concept hoort ook de camper thuis. De NKC heeft u ongetwijfeld voorgerekend wat de economische factor camperen betekent. Maar er is meer. Nederland heeft ook een naam hoog te houden als gastvrij, cultureel en landschappelijk aantrekkelijk vakantie land. In de camperwereld is het imago van Nederland ronduit slecht. Ik reis veel met mijn camper door Europa en keer op keer wordt ik getroffen door collega-campers uit verschillende landen die afgeven op het onvriendelijke klimaat voor reizigers met een kampeerauto. Een Fransman beet mij deze zomer toe dat mijn land ongeveer het Albanië van Europa is als het gaat om campermogelijkheden.

De afgelopen jaren is er terecht veel geïnvesteerd in het product Vechtdal. Dat kan nog veel beter maar alle beetjes helpen. Ik vind het onverdraaglijk dat gemeentebesturen al dan niet onder druk van campingbazen, campers menen te moeten weren. Daarmee verdwijnt het verschijnsel camperen niet maar wordt wel de reputatie van een streek onnodig aangetast.

Meer dan de helft van alle camperaars overnachten nimmer op een camping. Ik hoor bij deze categorie. Ik heb mijn vakantiegeld geïnvesteerd in een camper en betaal daar ook netjes belasting voor. Zelfs al zou ik gratis op een camping mogen overnachten en bood de gastheer mij daar voor niks een fles champagne bij aan dan zou ik nog niet op het aanbod ingaan. Ik kies voor de vrijheid in plaats van het gaas. Ik wil rust en ruimte in plaats van een recreatieteam voor mijn deur.

Zeg nou zelf: U zou het vreemd vinden wanneer u als toerist werd aangesproken door een hoteleigenaar die eist dat u bij hem overnacht. Campingbazen mogen dat kennelijk wel. Maar hij biedt mij een product waar ik niet op zit te wachten.

Tot slot nog het veto op een overnachtingsplek bij de jachthaven. Waarom wel tonnen overheidsgeld (terecht) geïnvesteerd voor een gastvrije ontvangst voor drijvende campers. En waarom een verbod voor rijdende campers om gebruik te maken van dezelfde voorzieningen?

Ik wens u veel wijsheid bij uw besluitvorming.

Jan van Lenteren
Wethouder gemeente Dalfsen van
1986 – 1994.